

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Δημοσιεύουμε σήμερα μερικές κρίσεις και έμμελλουσες Έλλήνων ποιητών, για τη γυναίκα, κείμενας άρχη από το ποιητικό έργο του γλυκυτάτου ποιητή 'Ιωάν. Πολέμη.

Νά λοιπόν τί λέει ο Πολέμης για τη γυναίκα γενικώς :

Γυναίκα ! δέν μου κρύβεσαι, μή προσπαθής του κάκου, του σου σου τόν λαβύρινθο, που χίλια μονοπάτια μπλέκονται και ξεμπλέκονται, θαμπώνοντας τά μάτια, εγώ τά ξεκαθάρισα και δρόμους έχω ανοίξει...

'Η γαλανή τού φέμμα της, αλόγιστα τού λέει, κι' όταν σε κάνει νά πονήσ, κι' αὐτή μαζύ σου κλαίει.

'Η γαλανή σάν αγαπή, πίσω απ' τόν άντρα τρέχει, και δέν γυρνεί τίποτα, και δίνει ό,τι κι' άν έχη.

'Η καστανή γι' αλληθινή, μονάχη της παίνεται, τού λέει τού φέμμα τεχνικά, κι' όταν πιαστή, τ' άρνείται.

'Η καστανή, στόν έρωτα, άρχίζει μέ παιγνίδα, και στήνοντας τά δίχτυα της, πάνετα μέσα ή ίδια.

Τής μαυρομάτας τήν φωνιά, πριν ή φωνή τήν βγάλει, τήν βλέπεις μέσ' στα μάτια της, κι' όμως γελιάει πάλι.

'Η μαυρομάτα άν αγαπά, νιώθει φωτιά και λάβα με τήν αγαπή τών άνδρών, τήν θέλει πάντα σκιάδα.

"Αν εύρης τή γυναίκα σου, στο σπίτι σου, μονάχη, και μέ τά χιάδια σε δεχθή, κάποιον κρυμμένο θάχη. "Αν έχ' ή γυναικούλα σου, συχνούς ποκοκεφάλους θά πη πώς συλλογίζεται, μαζύ μ' εμένα κι' άλλους

"Αν λή, πώς κάποιος φίλο σου τόν έχει στο στομάχι, και δέν τότε χωνεύει πειά, κρυφά μαζύ του θάχη.

Τήν κόρη ως δώδεκα χρονών, μπορείς νά τή γελάσεις, από τά δώδεκα και 'μπρός, παπούτσια θά χαλάσης. Γρήγορα προβιάζεται, πεινά από κάθε τάξη, σπουδάζοντας τις ποτηριές, ίσια μέ τά δεκάξη.

"Επειτα εξήγησε και έλαβε τήν άδεια νά προσεγγισθώ στη γειτονική εκκλησία. Από κει παρέλασε ό δήμος τόν άρχοντα Λουκά Νοταρά και τόν άπεκεφάλισε».

'Η έξαφνική αυτή μεταβολή των διαθέσεων του Σουλτάνου ήταν άγασε αποτέλεσμα της μείσης ; 'Η, καθώς είχαν πολλοί, ό Σουλτάνος αναγκάστηκε ν' αλλάξει διαγωγή προς τους νικημένους εξ αίτίας των στρατηγών του και τών άλλων αυλικών του, οι οποίοι εφοβήθησαν μήπως ό Μωάμεθ Β' αποτελέσει νέαν αιχμή από Βυζαντινούς εύγενείς και παραγκωνισή αυτούς ; Το βέβαιο είναι ότι, όχι μόνον ό Λουκάς Νοταράς και ή οικογένειά του, αλλά και όλοι οι άρχοντες, όσοι τήν προηγούμενη μέρα είχαν εξαγορασθεί από τόν Σουλτάνο, εξαγοραστηθήσαν. Και όλα τά όφρα κορίτσια τών εύγενών τού Βυζαντινού και οι έφηβοι παρεδόθησαν στον Κισλάραγα (τόν άρχιευνοίχο).

'Ο Ιστορικός Σαγουνδίνος αναφέρει, ότι τή σφαγή αυτή των εύπαρθών άκόλουθησε δεινέρα. Δηλαδή πολλοί εύγενείς, που είχαν κατορθώσει νά φύγουν από τήν Πόλη, ή ήταν μέσα σ' αυτή κρυμμένοι, έδωσαν πίστι στις ύποψείσεις του Σουλτάνου, προσήλθον, αλλά και αυτοί έθανατώθησαν, κατά τά τέλη 'Ιουλίου 1453. Άνδρες σπουδαίοι, όπως ό 'Ιερώνυμος Μίντος, με τού γιού του Γεωργίου, ό Πέτρος 'Ιουλιανός και ή οικογένειά του εσφάγησαν. Πολλοί όμως Ένετοί και άλλοι ξένοι κατορθώσαν άγρότερα ν' αποκτήσουν τήν ελευθερία τους, πληρώνοντας λύτρα. 'Ο Σουλτάνος είχε διατηρήσει 800 ως 2.000 δούκαστα κάθε άνθρωπο.

Μόνο στο στρατό του εκάρησε τού λόγου του ό Μωάμεθ ό Β' : δηλαδή επέτρεψε επί τρεις ημέρες τή λεηλασία. Τά λάφυρα που πήραν οι Τούρκοι στρατιώτες έχουν εκτιμηθί από τους ιστορικούς σε 200.000 δούκαστα, σάν νά λείνε σίμηρα σε 60 εκατομμύρια δραχμές. 'Ο αριθμός τών αιχμαλώτων σε 60 χιλιάδες και σε 20 χιλιάδες οι πεσόντες στην πολιορκία και εκείνοι που εσφάγησαν κατά τήν εισβολή και στις ακόλουθες ημέρες.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Οί έχθροι της Σάρας Μπερνάρ. Πώς... έφριξε τού σκυλάκι της στό φούρνο !... Αί ζουφιλική κυρία της 'Αμερικής έξαγριεύεται. Ένα ιστορικό έγγραφο. 'Η επιστολή της Σάρας. 'Ο Σούμαν και ή μουσική, κ.λ.π.

'Η περίφημη τραγωδός Σάρα Μπερνάρ, ή οποία γνώρισε τή δόξα όσο λίγες γυναίκες. Λόγω ακριβώς της μεγάλης της φήμης, είχε πολλούς και επανδύονους έχθρούς.

'Όταν λοιπόν έφρόνιζε νά ζήσει κάποια θεατρική περιόδια της στην 'Αμερική, μερικοί έχθροί της, θέλοντας νά τήν ζημιώσουν, έδημοσίευσαν σε διάφορες εφημερίδες μία σατανική τούτοι οικοφαντία εναντίον της. Λιέθησαν δηλαδή, ότι ή περιώνυμη καλλιτέχνης, σε μία στιγμή παραφοράς, άρπαξε τού άγαπημένο της σκυλάκι και τού έφριξε μέσα σ' ένα φούρνο, όπου τού διασπαρμένο ζώο βρήκε οίκοτρό θάνατο.

Κατόπιν της ψευδοεί αυτής διάδοσης, ή οποία έπροξένησε σ' όλους τή χειρότερη έντύπωση, ό σύλλογος τών κυριών της 'Αμερικανικής πόλεως Μισσορι συνήλθε σ' έκτακτη συνέλευση και κατεδίκασε πεισματική τή στάση της Σάρας Μπερνάρ, εξέδωσε δε και τήν κάτωθι άνακοίνωση σχετικώς :

"... 'Ο Σύλλογος τών Κυριών της πόλεως Μισσορι, έχοντας όπ' όψει του, ότι ή εν λόγω ήθοποιός εστριματώθη για πάντα μέ τήν άνεξέλεπτη σφραγίδα της σκληρότητος, και ότι ή παρουσία της θά προσένηση φρικτή και άποτροπιασμέ σε κάθε πολιτισμένη χώρα, προτείνει όλα τά γυναικεία σωματεία της 'Αμερικής νά εκδηλώσουν δι' ειδικών ψηφισμάτων τήν έναντίον αυτής δυσμένειάν των και νά της απαγορεύσουν οητώ νά ξαναπατήση τού πόδι της άπάνω σε 'Αμερικανικό έδαφος...".

Αντίγραφο τού δομημένου τούτου έγγραφου εστάλησαν σε όλους τους γυναικείους συλλόγους τού Νέου Κόσμου, καθώς και στην ίδια τήν ήθοποιό.

'Η Σάρα Μπερνάρ, μόλις έδιάβασε τήν καταδικαστική απόφαση τών 'Αμερικανίδων όμοφύλων της, κατέληφθη από άγανάκτηση κι' έσπευσε άμέσως νά άπαντήσει στην πρόθεση τού εν λόγω σωματείου μέ τήν εξής επιστολή :

"Κυρία,

"Αγνώω πώς ήμπορέσατε νά πιστέψετε άνεξετάστως μία άνόητη και φρικτή εναντίον μου οικοφαντία, τήν όποια δέν ξέρω ποιός απ' όλους τους έχθρούς μου κακοθύλως διέδωσε. Σας βεβαιώνω όμως, ότι ποτέ μου δέν μου γεννηθήκε ή μαγία νά κακοποιήσω ούτε αυτά τά επικίνδυνα ζώα, πολύ δέ περισσότερο τά κατωκίδια, προς τά όποια τρέφω τήν τρυφερώτερη στοργή.

"Σας όρκίζομαι, κυρία, στο λόγο της τιμής μου, ότι, όχι μόνον δέν προέβην ποτέ σε μία τωαντη άναδωρη και άπάνθρωπη πράξη, αλλά τούναντιον ότι λατρεύω τά ζώα Σας άναρέως καί προς τούτοις, ότι διατηρώ κοντά μου σαρτάνα πουλιά, έξη σκυλιά, δύο γάτες, μία λεοπαρδάλι, έξη τσίχλες και μία γαζέλα.

"Επειδή δε έκτιμώ και σέβομαι τά μέγιστα τού εύγενές σωματίου, τού όποιον έλαχίως προσεδρεύετε, σας παρακαλώ, κυρία, νά μέ έγγραφέτε και έμέ από σήμερα μεταξύ τών τακτικών του μελών.

"Σας σφιγγω φιλικώτατα τού χέρι.

'Υμετέρα

ΣΑΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ».

Κατόπιν αυτού, ή ζωοφιλική κυρία τού Μισσορι άλλαξαν γνώμη για τή μεγάλη τραγωδία και τήν επεδέχθησαν ένθουσιασμός, όταν ήσαν στην πατρίδα τους.

Είπε γνωστό πώς ή σύζυγος τού μεγάλου Γερμανού μουσικού Ροβέρτου Σούμαν ήταν μία από τις καλύτερες πιανίστριες της εποχής και συχνά έκανε περιοδείες στη Γερμανία και στό έξωτερικόν, όπου έπαυσε σε συναυλίες, με έξαιρετική έντιμυα. Κάποτε σ' ένα τέτοιο ταξείδι, συνώδευσε τήν κυρία Σούμαν και ό σύζυγός της. Σ' ένα λοιπόν κονσέρτο, που έδωσαν στην πρωτεύουσα ενός μικρού γερμανικού δουκάτου, ήταν παρών και ό δούξ, ό όποιος ένθουσιασθήκε από τού παιξιμο της Κλάρας Σούμαν, και τήν εκάλεσε στό θεωρείο του, όπου της έκανε ένα σωρό κομπλιμέντα. "Υστερα έστράφη προς τόν σύζυγό της, ό όποιος ήταν παρών, και τόν ρώτησε, με τού γλυκύτερο ύφος τού κόσμου :

— Σας άρέσει και σας ή μουσική, κύριε Σούμαν ;